

א) וקדושין יט: ושי"ג,
ב) לעיל נ"א. כחובות נו.
קדושין יט: ב"ב קט:
ג) גיטין פ"ג א' ושי"ג
ד) ושי"ג א' ושי"ג
ה) ושי"ג א' ושי"ג
ו) ושי"ג א' ושי"ג
ז) ושי"ג א' ושי"ג
ח) ושי"ג א' ושי"ג
ט) ושי"ג א' ושי"ג

גליון הש"ס

גמ' וכתובת ש"ש. במוס'
לעיל נ"ג. ד"ה אר"י ה"ה
ל"ס הגרסא פ"ה א"ח
ו' ו' ה"ה ב"גה"ה א"ח
כ"ח. ונ"גה"ה ש"ש י"ל
ל"ב. ונ"גה"ה נ"ק ה"ה א"ף ד"ל
ל"ה. ונ"גה"ה ד"פ ק"ל
ע"ה. ונ"גה"ה א"ח:
ש"ס ב"ה"ה ה"ה. ע"ן
לעיל ד"ף ג"ה. מוס' ד"ה
א"ר"י:

מוסף רש"י

על מנת שאין לך עליו
שאר. מוזן רעובת.
תשמיש. הרי זו מקודשת.
ותנאו בטל. דלן א"ס
מתנה על מה שכתוב בתורה
והי קדושה המעשה מעשה
והתנאי כמזן ד"ב. דלמ"ה
דמעשה בלא תנאי דמי
(רש"י ב"ב פ"ב ע"ב). בדבר
שבמזון. שאר וסות
(כתובות נ"ג). דלמ"ה לתחלה
מה שכתוב בתורה דלן אישות לחלאין
וכי תפוס קדושין לגמרי תפוס והוה
מתנה על מה שכתוב בתורה:
בדברים. בתמיה: זו דברי ר' יהודה
בן סימא. דקתני דאפשר לקיימי ה"ה
אי אפשר לקיימי תנאו בטל: **במפליגה**
בדברים. שאין בלבו לשום תנאי אלא
להקניטה בעלמא מרחקה ודוחה
אותה בדברים: **מסני נמי דיקא**.
דקמתנא לן כרבי יהודה בן סימא:

הדרן עלך השוכר את
הפועלים

השוכר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא צד.

עין משפט
נר מצוה

ק"ח א מ"י פ"ג מה"ל
שכירות ה"ה ס"ג
ע"ן פ"ט טו"ש"ע ח"מ ס"י
ג"כ ס"ף ז:
ק"ח ב מ"י פ"ב ס"ג ה"ל
ט ס"ג ע"ן ש"ס
טו"ש"ע ח"מ ס"י ל"ח ס"ף
ז:
ק"ב ג מ"י ס"ג ס"ג ס"ג
טו"ש"ע ח"מ ס"י ש"ה
ס"ף ד:
ק"ב ד מ"י פ"ז מה"ל
א"ש"ה ה"ל ט
ופ"ב ה"ל ז ס"ג ע"ן ש"ס
טו"ש"ע ח"מ ס"י ל"ח ס"ף
ה ב"ג"ה:
ק"ב ה ו' ס"ג ס"ג ס"ג
ה"ל ז טו"ש"ע ש"ס
ס"ף ז:
ק"ב ז מ"י ס"ג ה"ל ט
ופ"ב ה"ל ז ס"ג ע"ן ש"ס
ה"ל ז טו"ש"ע ש"ס
ס"ף ח:
ק"ב ח מ"י פ"ב
מה"ל שכירות ה"ל
ט ס"ג ע"ן פ"ט טו"ש"ע
ח"מ ס"י ל"ח ס"ף ח:
ק"ב י מ"י פ"ז מה"ל
א"ש"ה ה"ל ז ס"ג
ע"ן ש"ס טו"ש"ע ח"מ ס"י
ל"ח ס"ף ז:
א כ מ"י פ"א מה"ל
שכירות ה"ל ג ופ"ב
מה"ל שאלה ופקדון ה"ל א
ס"ג ע"ן פ"ט טו"ש"ע ח"מ
ס"י שמו ס"ף א:
ב ל מ"י פ"א ש"ס ופ"ב
ש"ס טו"ר ושי"ע ש"ס
ס"ף ב:

תורה אור השלם
1 אם בעליו עמו לא
ישלם אם שוכר הוא ב"א
בשכרה: שמות כב יד

אימא סיפא ב"ה תנאי שיש מעשה בתחילתו תנאו במ"ל **אתאן**
ל"ר מאיר. הכא משמע דלא כפי' הקונטרס דפי' בסוף
פרק מי שאלחו (גיטין דף ע"ה. ד"ה משום) דלפילו רבנן דרבי מאיר
מודו דבעינן תנאי קודם למעשה גבי הא דקאמר אלא אמר רבא
משום דהוי מעשה קודם לתנאי:
אמר רב נחמן בר יצחק מתני'

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כך וכך גברי איכא בהדן כך וכך כלבי איכא
בהדן כך וכך זוקתא פסיקא לן ואזל ושקל
מיניה מאי א"ל "הרי הולכין למקום גרודי חיה
ולסטים: **מתני'** בתנאי שומר הנם להיות
פטור משבועה והשואל להיות פטור מלשלם
בנושא שכר והשוכר להיות פטורין משבועה
ומלשלם (ב"ב דף ע"ב) היינו תנאי
תנאו במ"ל "ובל תנאי שיש מעשה בתחילתו
תנאו במ"ל יוכל שאפשר לו לקיימו בסופו
והתנה עמו מתחילתו תנאו קיים: **גמ'** אמאי
מתנה על מה שכתוב בתורה הוא וכל המתנה
על מה שכתוב בתורה תנאו במ"ל הא מני ר'
יהודה היא דאמר 'בדבר שבמזון תנאו קיים
ד'תנאי האומר לאשה הרי את מקודשת לי
על מנת שאין לך עלי שאר כסות ועונה
הרי זו מקודשת ותנאו במ"ל דברי ר"מ רבי
יהודה אומר בדבר שבמזון תנאו קיים ומי
מצית מוקמת לה כר' יהודה אימא סיפא כל
המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו במ"ל
אתאן לר"מ הא לא קשיא לעולם ר' יהודה
היא וסיפא בדבר שאינו של מזון אימא סיפא
כל תנאי שיש בו מעשה בתחילתו תנאו במ"ל
מאן שמעת ליה דאית ליה הא סברא ר"מ
דתנאי אבא חלפתא איש כפר חנניא אמר
משום ר"מ תנאי קודם למעשה הרי זה תנאי
מעשה קודם לתנאי אינו תנאי אלא כולה
ר"מ היא ושאינה הכא ד'דמעיקרא לא שעבד
נפשיה תנא "ומתנה ע"י שומר שכר להיות
כשואל במאי בדברים אמר שמואל (ב"שקנו
מידו ור' יוחנן אמר אפילו תימא "בשלא קנו
מידו "בההיא הנאה דקא נפיק ליה קלא
דאיניש מהימנא הוא גמיר ומשעבד נפשיה:
וכל שאפשר לו לקיימו בסופו וכו': אמר רב
טבלא אמר רב זו דברי רבי יהודה בן תימא
אבל חכמים אומרים אע"פ שאי אפשר לו
לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו תנאו
קיים ד'תנאי הרי זה גיטך ע"מ שתעלי לרקיע
על מנת שתרדי לתהום על מנת שתבליע
קנה של מאה אמה על מנת שתעברי את
הים הגדול ברגליך "נתקיים התנאי הרי זה
גט לא נתקיים התנאי אינו גט רבי יהודה בן
תימא אומר כזה גט כלל א"ר יהודה בן תימא
כל שאי אפשר לו לקיימו בסופו והתנה
עליו מתחילתו אינו אלא כמפליגה וכשר אמר
רב נחמן אמר רב הלכה כרבי יהודה בן
תימא אמר רב נחמן בר יצחק מתני' נמי
דיקא דקתני כל שאפשר לו לקיימו בסופו

והתנה עליו מתחילתו תנאו קיים הא אי אפשר לו לקיימו תנאו במ"ל **אתאן**
הפועלים

השואל את הפרה:
(שי"ב ע"ב) **פרה** כמשיכה ובעלים
באמירה. הק'
ר"ב"ס דאמר לקמן בפירקין (דף ק"ג.)
שתלא תבזח ואומנא וספר מתא כולהו
בעידן בעידימיהו כשאלה צבעלים דמו
משמע דשלא בעידן בעידימיהו לא הוי
שאלה צבעלים וי"ל דלאו דוקא
בעידן בעידימיהו אלא בשעת הליכתן
או אפילו מומנים עממן לילך ולעשות
חשוב בעידן בעידימיהו אלא ודאי
משעת אמירה של קודם פסק מלאכה
לא חשוב שאלה צבעלים כדאמרין
בס"פ האומנין (לעיל דף ק"ג.) לסוף
איגלאי מילתא דהיא שעתא שכרא
הוי שמי ולא הוי פשיעה צבעלים:
מן

הדרן עלך השוכר את
הפועלים

השואל. ה"ג השואל אם הפרה
ושאל צעליה עמה או
שכר צעליה עמה. לא גרסינן שכירות
בכולה מתמימן גבי פרה אלא גבי
צעלים דאשעינן היכא דפרה שאלה
כל היכא דהו צעלים עמו במלאכתו
צין בשאלת גופו וצין שנשכר אללו
קרינא ביה אם צעליו עמו(ח) אלא צפרה
שכורה לא אשמעינן מתמימן דפטור
צבעלים אכל מצרייתא(ט) שמעינן לה:
אכל

והתנה עליו מתחילתו תנאו קיים הא אי אפשר לו לקיימו תנאו במ"ל **אתאן**
הפועלים

השואל את הפרה יושאל בעליה עמה או שכר בעליה עמה לשאל הבעלים או שכרן ואחר כך שאל את
הפרה ומתה פטור שנאמר 'אם בעליו עמו לא ישלם